

De ontvangst van Molukkers was ons onwaardig

Gisteren was het zeventig jaar geleden dat Molukkers, ofwel KNIL-Ambonezen, voor een tijdelijk verblijf van maximaal zes maanden naar Nederland werden gebracht. 21 maart 1951 is de datum dat het eerste schip in Rotterdam aankwam. Het betrof geen vluchtelingen, asielzoekers of migranten maar loyale militairen die in het Nederlandse leger hadden gediend. Zij kwamen met hun gezinnen. De militairen hadden niet alleen gediend, maar ook gevochten in naam van onze koningin.

Desalniettemin werd deze groep mensen niet met alle eerboden ontvangen in Nederland. Van een warm bad vol dankbaarheid was geen sprake. Het werd een ijskoude douche. De Ambonezen werden weggestopt in kampen die kort daarvoor nog door de Duitse bezetter waren gebruikt. De strijders voor de Nederlandse belangen werden zelfs ontslagen uit het leger. En van een snelle terugkeer was helemaal geen sprake meer. Er was veel leed, onbegrip en woede. Deze littekens zijn tot op de dag van vandaag nog voelbaar in de Molukse gemeenschap.

Wij als burgemeesters die zich verbonden voelen met de Molukse gemeenschap, menen dat het hoog tijd is voor een betekenisvolle stap. Het zou het nieuwe kabinet sieren om het bijzondere historische moment dit jaar aan te grijpen om tegenover de Nederlandse samenleving te erkennen dat de wijze van ontvangst en opvang destijds Nederland onwaardig is geweest en dat dit diepe sporen heeft nagelaten tot op de dag van vandaag. De erkenning van deze situatie is van groot belang omdat de onvrede, die wij als burgemeester hierover nog steeds aantreffen, ertoe leidt dat velen binnen de Molukse gemeenschap ook nu nog moeilijk naar de toekomst kunnen kijken.

Zeker bij de jongste generaties zal een dergelijk gebaar veel pijn weghalen. In aanvulling hierop zal er vanuit het kabinet ook meer geïnvesteerd moeten worden (onder andere via gemeenten met Molukse wijken) in de Molukse gemeenschap. Hierbij gaat het wat ons betreft om versterking van de Molukse identiteit, cultuur en geschiedenis maar ook om versterking en ondersteuning op sociaal en economisch gebied.

Daarbij valt te denken aan projecten om de Molukse geschiedenis in het onderwijs in te passen, meer aandacht voor Molukse ouders, het versterken van jongerenwerk in de wijken en tentoonstellingen en projecten om de Molukse cultuur levend te houden.

Molukkers in Nederland hebben een

grote verbondenheid met elkaar. Dat blijkt ook wel uit de diverse Molukse wijken en de wijze waarop Molukkers zich verbinden binnen gemeenten waar geen Molukse wijken zijn. Aan de andere kant zien we Molukkers in alle gelegingen van de Nederlandse samenleving die er in slagen hun toekomst vorm te geven.

Er is ook een groot aantal rolmodellen. Molukse mannen en vrouwen, jongens en meisjes, die boven zichzelf zijn uitgestegen en een voorbeeldfunctie vervullen. Het prachtige, onlangs uitgebrachte boek *Role models, 70 Molukse succesverhalen* is daar het bewijs van.

Oudere Molukkers bij de onthulling van het Moluks monument in Veere, ter herinnering aan het voormalige Molukse opvangkamp in Westkapelle, 21 maart 2011.
Foto Marcel van den Bergh / de Volkskrant

Hoogste tijd dat na zeventig jaar alsnog goed te maken met erkenning en steun

“Je kan niet hopen op een beter verleden, maar wel bouwen aan een hoopvolle toekomst”

Er is sprake van een enorme veerkracht. Men verstaat de evenwichtskunst tussen respect en aandacht voor de eigen geschiedenis en het vooruitkijken naar de toekomst in Nederland. Dit vereist blijvende aandacht voor toekomstige generaties gezien het verleden.

Er zullen dus van alle kanten stappen moeten worden gezet. Vanuit de Nederlandse samenleving en overheid een erkenning van het leed dat is aangedaan. Aan de andere kant moet naar de toekomst worden gekeken. Voor de Molukkers van toen, maar ook zeker de Molukkers van nu en straks. Want zoals het boek *Role models* beschrijft: 'Je kan niet hopen op een beter verleden, maar wel bouwen aan een hoopvolle toekomst.' Laten we dat doen.

Na de erkenning van het aangedane leed uit het verleden kunnen we door met de toekomst. Wij als burgemeesters zijn trots op de Molukse gemeenschappen in onze gemeenten. Omdat onze Molukse inwoners in het algemeen goed hun weg vinden in de Nederlandse samenleving, met aandacht voor hun culturele identiteit. Er zijn talrijke individuele voorbeelden van Molukkers die maatschappelijk slagen. Toch zien wij nog altijd achterdocht ten opzichte van de overheid. Een landelijk overleg zou helpen om deze achterdocht weg te halen. Voorheen was dat overleg er, alles is nu neergelegd bij gemeenten. We zien uit naar de samenwerking en een mooie toekomst.

Sjors Fröhlich, burgemeester Vijfheerenlanden
Victor Molkenboer, burgemeester Woerden
Marco Out, burgemeester Assen
Paul Depla, burgemeester Breda
Gerdo van Grootheest, burgemeester Culemborg
Tom Horn, burgemeester Epe
Elly Blanksma-van den Heuvel, burgemeester Helmond
Niek Meijer, burgemeester Huizen
Martijn Vroom, burgemeester Krimpen aan den IJssel
Roderick van de Mortel, burgemeester Vught
Han Weber, burgemeester Zuidplas
Karel Loohuis, burgemeester Hoogeveen
Mieke Damsma, burgemeester Midden-Drenthe
Peter Oskam, burgemeester Capelle aan den IJssel
Hans Beenakker, burgemeester Tiel
Adriaan Hoogendoorn, burgemeester Midden-Groningen
Ap Reinders, burgemeester Stichtse Vecht